

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 08 /21KG

Arbitraal vonnis in kort geding in de zaak van:

Drs. A.,
wonende te Z.
eiseres,
gemachtigde: mr. H.R.T.M. van Ojen

tegen

de stichting **B.,**
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde: mr. A. van der Kolk

1. De procesgang

- 1.1 Eiseres heeft bij memorie van eis van 3 september 2008 verzocht bij arbitraal vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, verweerster te veroordelen:
 - a) eiseres wederom de toegang tot de gebouwen van B. te verschaffen;
 - b) eiseres wederom toe te laten tot haar werkzaamheden als revalidatiearts;
 - c) met verwijzing van verweerster in de kosten van het Scheidsgerecht, de kosten van rechtsbijstand van eiseres daaronder begrepen.
- 1.2 Verweerster heeft tijdig voor de mondelinge behandeling producties ingediend.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 12 september 2008. Eiseres was aanwezig, met haar gemachtigde. Namens verweerster was aanwezig drs. C., bestuurder bij verweerster, vergezeld door de gemachtigde van verweerster en zijn kantoorgenoot mr. A.D. Straver. De gemachtigden hebben de standpunten van partijen aan de hand van pleitnotities nader toegelicht. Deze pleitnotities zijn overgelegd. Verweerster heeft geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid van eiseres in haar vorderingen althans afwijzing van deze vorderingen en veroordeling van eiseres in de kosten, het salaris van gemachtigde daaronder begrepen.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiseres is per 1 juni 2003 als revalidatiearts voor 28 uur per week bij verweerster in dienst getreden.
- 2.2 Bij brief van 11 juli 2008 heeft verweerster eiseres geschorst voor de duur van twee weken. Bij brief van 17 juli 2008 heeft verweerster eiseres een berisping gegeven. Tevens heeft verweerster eiseres bij laatstgenoemde brief bericht dat zij op non-actief is gesteld. Bij brief van 7 augustus heeft verweerster deze op non-actiefstelling verlengd.
- 2.3 Eiseres stelt zich op het standpunt dat de betreffende beslissingen van verweerster zijn gebaseerd op onjuiste feitelijke en juridische grondslagen en om die reden geen stand kunnen houden. Er is naar de mening van eiseres geen sprake van zodanig medisch onverantwoord handelen dat deze reeks van zeer ingrijpende maatregelen gerechtvaardigd is, terwijl deze maatregelen voor eiseres zeer bezwarend zijn. Het gegeven advies was medisch juist en voorkwam verder onnodig tijdverlies. Eiseres voelt zich hierin gesteund door haar collegae. Er is geen enkele reden te twijfelen aan de kwaliteiten van eiseres als revalidatiearts. In de periode tussen het incident zelf en het moment van schorsing was er ook geen sprake van ernstige commotie op de afdelingen en heeft eiseres gewoon gewerkt. De non-actiefstelling is bovendien op zeer onzorgvuldige wijze tot stand gekomen. De werkzaamheden die eiseres sinds 8 september dient te verrichten zijn van bovenaf opgelegd, niet samenhangend en onvoldoende vergelijkbaar met haar eigen werkzaamheden.
- 2.4 Verweerster stelt de betreffende maatregelen genomen te hebben omdat eiseres zeer ernstig is tekort geschoten in de uitoefening van haar beroep als arts in dienst van verweerster en vanuit haar (mede)verantwoordelijkheid voor alle aan verweerster toevertrouwde patiënten. Eiseres zou ernstig het vertrouwen in de medische stand en haar functioneren als revalidatiearts in het bijzonder hebben geschonden. Verweerster heeft - op basis van de rapportage MIPP-melding van een medewerker naar aanleiding van een valincident met een patiënt, buiten de instelling, op 17 juni 2008 en onderzoek en nader onderzoek van dit incident door de bestuurder van verweerster tijdens de eerste periode van op non-actiefstelling - de conclusie getrokken dat eiseres onvoldoende actie heeft ondernomen om de betreffende patiënt na een val adequaat te kunnen diagnosticeren. Niet ter zake doet dat eiseres niet de behandelend arts was, nu alle revalidatieartsen bij verweerster verantwoordelijkheid dragen voor de patiënten als zij direct met een patiënt geconfronteerd worden. Verder verwijt verweerster eiseres dat zij geen ondersteuning heeft verleend aan de behandelaar tijdens en na het valincident. Tot slot is het vertrouwen van de bestuurder van verweerster in eiseres zeer ernstig geschaad. Verweerster constateert een verstoorde arbeidsrelatie en heeft bij memorie van eis van 2 september 2008 bij het Scheidsgerecht ontbinding van de arbeidsovereenkomst met eiseres gevraagd. Verweerster acht de op non-actiefstelling noodzakelijk omdat zij het risico van herhaling, mede vanwege uitlatingen van eiseres naar aanleiding van het incident, groot acht. Bovendien vreest verweerster dat terugkeer van eiseres op de werkvloer de voortgang van de werkzaamheden binnen de instelling ernstig zou belemmeren. Zeer

belangrijke overweging voor de verlenging van de op non-actiefstelling is voor verweerster dat eiseres van mening is en blijft medisch juist gehandeld te hebben. Met ingang van 8 september is eiseres weer tewerkgesteld. Weliswaar op andere locaties maar verweerster stelt dat de werkzaamheden vergelijkbaar zijn met haar eerdere werkzaamheden. Thans ligt naar de mening van verweerster nog slechts de vraag voor welk belang eiseres nog heeft bij de gevraagde voorzieningen.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

In de tussen partijen geldende arbeidsovereenkomst is de Arbeidsvoorwaardenregeling Medisch Specialisten (AMS) van toepassing verklaard en is bepaald in artikel 13 dat de beslechting van geschillen plaatsvindt overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.5.3 AMS door het Scheidsgerecht Gezondheidszorg. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht in deze te beslissen is tussen partijen niet in geschil.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Het verzoek van eiseres strekt ertoe dat zij weer tot haar werk wordt toegelaten. Daarmee bedoelt zij uiteraard haar oorspronkelijke werkzaamheden. Het feit dat zij inmiddels wel weer werkzaamheden mag verrichten op andere locaties, brengt niet mee dat zij haar belang bij een voorlopige voorziening heeft verloren.
- 4.2 Zoals namens verweerster terecht is betoogd, moet in de kern de vraag worden beantwoord of verweerster als goed werkgeefster heeft mogen besluiten eiseres na de beëindiging van haar non-actiefstelling op een andere locatie te laten werken en haar daarbij werk heeft mogen opdragen dat niet geheel overeenstemt met de werkzaamheden die zij voor de schorsing van 11 juli 2008 verrichtte. Deze vraag kan echter niet geheel los van de schorsing en non-actiefstelling worden beantwoord. Indien geoordeeld moet worden, zoals hierna zal gebeuren, dat deze ten onrechte zijn opgelegd, rust op verweerster primair de verplichting de vorige situatie zo goed mogelijk te herstellen.
- 4.3 De maatregel van schorsing en non-actiefstelling vereisen uit hun aard dat aan de betrokken werknemer zeer ernstige verwijten worden gemaakt die tot beëindiging van de arbeidsverhouding moeten leiden en die het onaanvaardbaar maken dat de werknemer in afwachting daarvan zijn werkzaamheden voortzet.
- 4.4 Ook indien ervan wordt uitgegaan dat de visie van verweerster op het incident dat tot de onderhavige maatregelen heeft geleid, juist is, kan van een ernstig verwijt in vorenbedoelde zin niet worden gesproken. Het verwijt komt erop neer dat eiseres als arts onvoldoende zorg heeft verleend aan en betrokkenheid heeft getoond bij een niet onder haar behandeling staande patiënt aan wie een ongeval is overkomen, en dat zij ook nadien erbij heeft volhard dat zij juist heeft gehandeld. Hieromtrent geldt het volgende. Eiseres heeft zich, zij het op een indirecte wijze, wel degelijk van de situatie van de patiënt op de hoogte gesteld en zij heeft een advies gegeven (“bel een ambulance”) dat achteraf in objectieve zin adequaat is gebleken. Haar kan niet worden verweten dat zij een patiënt, bij wie immers een fysiotherapeut aanwezig was, in hulpeloze toestand heeft gelaten of

aanodeloze risico's heeft blootgesteld. Dat zij van inzicht verschilt over de ernst van het aan haar gemaakte verwijt, kan de vrees dat zij als arts niet meer te vertrouwen is, in het geheel niet rechtvaardigen. Andere omstandigheden die erop zouden wijzen dat eiseres haar zorgplichten verzuimt of niet volgens de professionele standaard zou handelen, zijn niet gesteld.

- 4.5 Van de zijde van verweerster is aangevoerd dat het incident bij de collega's van eiseres en bij het overige personeel grote consternatie heeft verwekt en dat bij hen sindsdien onvoldoende vertrouwen bestaat in het goed functioneren van eiseres als arts. Tegen deze stellingname pleit echter dat eiseres na het incident nog enkele weken gewoon haar werk heeft gedaan zonder dat is gesteld of gebleken dat dit gebeurde tegen de zin van haar collega's of dat dit onrust heeft veroorzaakt bij het overige personeel. Het zou ook onaanvaardbaar zijn als een incident als het onderhavige, hoe ernstig dat ook moge worden opgevat, tot een verstoring van arbeidsverhoudingen zou leiden zonder dat enige poging is gedaan deze te verbeteren of eiseres de gelegenheid te geven het vertrouwen in haar te herstellen.
- 4.6 Daarbij komt dat verweerster in sommige opzichten niet zorgvuldig heeft gehandeld jegens eiseres. Zij is voor de schorsing en non-actiefstelling niet behoorlijk gehoord en met haar is over een verandering van werkzaamheden niet of nauwelijks, en in elk geval volstrekt onvoldoende, overleg gepleegd.
- 4.7 Bij een afweging van de betrokken belangen moet in aanmerking worden genomen dat het persoonlijke belang van eiseres zal moeten wijken voor dat van verweerster als door de toewijzing van het verzoek zodanige spanningen zouden ontstaan dat de goede patiëntenzorg in gevaar komt. Verweerster heeft in dit opzicht onvoldoende gesteld, terwijl eiseres zich tot dusver in het ontstane conflict rustig en verantwoordelijk heeft gedragen.
- 4.8 De slotsom luidt dat er voorsnog moet worden aangenomen dat verweerster onvoldoende reden heeft aan eiseres andere werkzaamheden op te dragen en haar daarom tot haar gewone werk moet toelaten. Aangenomen mag worden dat eiseres aan verweerster enkele dagen ruimte geeft om aan dit bevel te voldoen.
- 4.9 Verweerster zal als de in het ongelijk gestelde partij worden verwezen in de kosten.

5. Beslissing

De voorzitter van het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis in kort geding:

- 5.1 Gebiedt verweerster eiseres wederom de toegang tot de gebouwen van B. te verschaffen;
- 5.2 Gebiedt verweerster eiseres wederom toe te laten tot haar gebruikelijke werkzaamheden als revalidatiearts;
- 5.3 Bepaalt dat de kosten van het Scheidsgerecht, bepaald op € 2.505,- voor rekening komen

van verweerster, welke kosten zullen worden verhaald op het door eiseres betaalde voorschot. Verweerster dient deze kosten binnen veertien dagen na dagtekening van dit vonnis aan eiseres te hebben voldaan. Tevens dient verweerster een bedrag van € 1.000,- bij te dragen in de kosten van juridische bijstand van eiseres.

5.4 Wijst af het meer of anders verzochte.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 19 september 2008 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries als griffier.